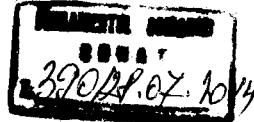

1408
Not 2014

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *"Lege pentru modificarea și completarea dispozițiilor Legii nr.188 din 8 decembrie 1999 privind Statutul funcționarilor publici"*, inițiată de domnul deputat PD-L Ioan Oltean (Bp. 181/2014).

I. Principalele reglementări

Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunând, în principal, următoarele:

- accesarea la categoria înalților funcționari publici, fără susținerea unui concurs național, a parlamentarilor, președintilor de consilii județene și primarilor orașelor cu un număr de peste 50.000 de locuitori care au exercitat cel puțin două mandate consecutive;

- eliminarea de la art. 16 alin. (2) lit. d) a condiției alternative impusă pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, și anume aceea de a fi exercitat un mandat complet de parlamentar.

II. Observații

1. Apreciem că inițiatorul propunerii legislative a avut în vedere doar flexibilitatea acelei condiții referitoare strict la nivelul calificării/pregăririi specifice în domeniul administrației publice a aspiranților la statutul de înalt funcționar public, neexonerându-i, însă, pe aceștia de îndeplinirea cumulativă a celorlalte 3 criterii

prevăzute expres de lege și, implicit, de susținerea și promovarea consursului național menționat anterior.

Mai mult, considerăm că propunerea de completare a **art.18** cu un nou alineat, **alin. (4)**, care reglementează posibilitatea intrării în categoria înalților funcționari publici, fără susținerea concursului național, intră în contradicție cu principiul general enunțat la alin.(1) al art. 57 din *Legea nr.188/1999*, care stipulează că „*[...] recrutarea în vederea intrării în corpul funcționarilor publici se face prin concurs, în limita funcțiilor publice vacante [...]”.*

Astfel, în contextul general al profesionalizării funcției publice, prin raportare atât la spiritul, cât și la litera legii, considerăm că nu poate fi avută în vedere, de principiu, nicio propunere care să vizeze intrarea în corpul funcționarilor publici fără concurs.

În acest sens, fără a nega competențele și abilitățile dobândite de către parlamentari, președinți de consilii județene și primari în exercitarea demnităților publice, considerăm că experiența, cunoștințele, abilitățile și competențele trebuie valorificate prin intermediul unui concurs.

Considerăm că măsurile preconizate prin prezenta inițiativă legislativă sunt imposibil de pus în practică, neputând fi identificată o modalitate tehnică obiectivă de a corela subiecții de drept care ar solicita intrarea în categoria înalților funcționari publici cu funcțiile publice vacante din această categorie și nici de a verifica îndeplinirea condițiilor legale de ocupare a funcției publice. În acest context, precizăm că intrarea în categoria înalților funcționari publici nu este o operațiune virtuală, ci una concretă, materializată prin ocuparea unei anumite funcții publice vacante din această categorie.

2. Adoptarea unei astfel de propuner legislative nu se poate realiza în absența unei fundamentări riguroase, care să evidențieze implicațiile financiare asupra bugetului general consolidat al statului, generate de eventualele cheltuieli de personal aferente categoriei înalților funcționari publici. În ceea ce privește impactul bugetar al acestei măsuri, precizăm că, în acest moment, cele două Camere ale Parlamentului României cuprind un număr de 586 de senatori și deputați, iar aleșii locali vizăți de propunerea legislativă sunt în număr de 82 (41 de primari de orașe, având o populație de peste 50.000 de locuitori, precum și 41 de președinți de consilii județene). Presupunând că numai o treime dintre demnitarii și aleșii locali menționați care se regăsesc în situația prevăzută în propunerea legislativă (două mandate consecutive finalizate) ar opta pentru calitatea de înalti funcționari publici, corpul inspectorilor guvernamentali s-ar putea mări în mod nejustificat cu peste 200 de persoane, fapt care ar genera un impact semnificativ asupra cheltuielilor cu salarizarea și cu plata celorlalte drepturi prevăzute de legislație. Menționăm în mod distinct corpul inspectorilor guvernamentali, în condițiile în care acesta reprezintă singura opțiune viabilă pentru includerea foștilor demnitari/aleși locali în categoria înalților funcționari publici, toate celelalte înalte funcții publice fiind limitate ca număr.

3. Apreciem că inițiativa legislativă este de natură a crea condiții discriminatorii de ocupare în cadrul aceleiași categorii a funcționarilor publici și, în consecință, de

natură a încălca principiul constituțional al egalității cetățenilor privind accesul la funcțiile publice (art.16 din Constituția României).

Într-adevăr, potrivit jurisprudenței constante¹ a Curții Constituționale „egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind permisă instituirea unor tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, în considerarea situațiilor specifice în care acestea se află, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă”.

În ceea ce privește condițiile impuse de textul constituțional, analizând argumentele expuse în Expunerea de motive, observăm că soluția propusă este justificată de faptul că „...ar fi regretabil ca administrația publică să nu beneficieze de experiența bogată și îndelungată a acestor persoane”. Or, se poate considera că și experiența dobândită de alte categorii de persoane² ar putea să aducă un plus de valoare categoriei înalților funcționari publici, acestea fiind în acest mod discriminate de soluția propusă.

4. Din punct de vedere al tehnicii legislative, considerăm că propunerea înaintată nu este de natură a respecta principiul previzibilității și accesibilității normei juridice și nu respectă exigențele Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, prin introducerea unui nou alineat la art. 18 alin.(4), din modalitatea de redactare a textului rezultă că este instituită o normă de excepție de la prevederile art.16 alin.(2) lit.e) din Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Tehnic, însă, această excepție nu este prevăzută în articolul propus pentru modificare.

Precizăm și faptul că propunerea legislativă prevede un termen de 6 luni de la data încheierii mandatului înláuntrul căruia subiecții de drept vizați pot accede în categoria înalților funcționari publici. Instrumentul de prezentare și motivare nu cuprinde, însă, raționamentul pe baza căruia a fost determinat termenul de 6 luni și nici motivația pentru care acestor categorii de persoane le este interzis accesul la ocuparea unei funcții publice după expirarea termenului, neexistând o normă de trimitere la prevederile noului alin. (4) al art.18.

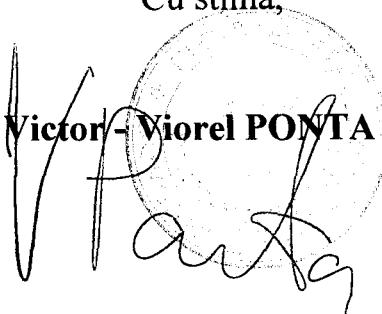
De asemenea, nu este precizat raționamentul nici în cazul identificării subiecților de drept. Astfel, propunerea are în vedere primari ai orașelor cu un număr de peste 50.000 de locuitori, fără a justifica această alegere (de exemplu primarii municipiilor nu intră sub incidența acestei norme).

¹ Amintim, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 872/2011

² Spre exemplu cadre universitare cu o anumită vechime în domenii utile administrației publice, etc.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,
Victor - Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului